

Tisztelt Kongresszus!
Kedves Küldött Társaim!

1. számú dia kép

Az előző két előadó – dr. Veres Ildikó Alelnök Asszony szóbeli kiegészítése az elnökségi beszámolóhoz, és Tornyai Lajosné FEB Elnök Asszony beszámolója a felügyeleti munkáról – felelős elszámolást és értékelést mondott el az elmúlt több mint 4 évben végzett közös munkáról.

Ezen a Kongresszuson a küldötteket arra kérjük, hogy együttes vita keretében mondjanak véleményt az elvégzett munkáról és vegyenek részt a közös programalkotásban.

A beszámolók – értelemszerűen – a múltról szóltak. Aki programot alkot - amit most mi teszünk – az „a jövőt faggatja”. A beszámoló, és abban helyzetünk értékelése lehet az az alap, amelyre a jövőbeni elképzeléseinket építhetjük, amely célkitűzéseinket befolyásolhatja.

Programtervezetünknek **„A közszolgálati érdekképviselet megújítása”** címet adtuk. Ez már talán önmagában is jelzi, hogy nem egyszerűen a „folytatásban” gondolkodunk.

Nem tehetjük ezt, mert az elmúlt időszak irdatlan nehézségei, és a közösen vállalt és embert próbáló mennyiségben elvégzett munka ellenére, **az általunk képviselt munkavállalók helyzete - a részükről jogosan elvárt mértékben - nem javult.**

A rendkívüli erőfeszítéseink következtében valamilyen mértékű javulás minden területen volt, és nem engedjük elvitatni, hogy ez a mi következetes harcunk eredménye. **DE jogos az általános elégedetlenség,** mert változatlanul mindenkinek megalapozott igénye van arra, hogy:

- munkahelye és egzisztenciája kiszámítható és biztonságos legyen.
- végzett munkája értékének megfelelően kapjon fizetést,
- rendezett munkaügyi kapcsolatban, egyenrangú partnerként kezeljék,
- legyen garantált a szakmai érdemeken alapuló előmenetel,
- szűnjön meg a politikai kiszolgáltatottság.

2. számú dia kép

A közszolgálati érdekképviseleti megújítása csak alapértékeink érvényesítése mellett valósítható meg.

Ezért is kezdődik a program dokumentum ezek összefoglalásával.

Az abban deklaráltak mindegyike tevékenységünk iránytűje, de a **szolidaritást, a munkavállalók összefogását** mégis kiemelem, mert a valódi cselekvő szolidaritás erősítése, és széleskörű kiterjesztése lehet a megújítás kötőeleme.

A megújításban nincs semmi különleges titok. Azt kell tennünk, amit évszázaddal ezelőtt már megtettek elődeink, és azt kell tennünk, amit ma látunk a világban a sikeres szakszervezetektől.

3. számú dia kép

Azt is mondhatom, hogy programunk kiemelt célja (egyszerűen szólva):
„sokasodjunk, hogy erősödjünk”.

Nyilvánvalóvá kell tennünk, hogy a- szakszervezet, így a mi szakszervezetünk is azonos a követelő munkavállalókkal.

Fel kell ismertetni a közszolgálati munkavállalókkal, hogy az erős munkáltatóval, az erős hatalommal – és esetünkben tegyük hozzá, hogy – az erős kormánnyal - csak erős szakszervezet érhet el eredményt.

Mindenkivel meg kell értetnünk, hogy a munkavállalói követeléseknek nem lehet címzettje a szakszervezet, mert azt kizárólag a munkáltató – a mindenkori kormány – képes teljesíteni.

A követelésekért azoknak kell harcolni, akik a megvalósulás kedvezményezettjei lesznek. A cselekvő szolidaritás jegyében menjünk harcba azokért is, akik önmagunkban képtelenek a küzdelemre. de nem tűrhetjük meg a partvonalról beszólogató „potyautasokat”.

Ennek a harcnak a szervezését, a kockázatát és minden következményét mi a megválasztott szakszervezeti vezetők – az alapszervezettől, a megyén, a szakmai szervezeteken keresztül, az országos szintekig – vállaljuk.

De tudatosítanunk kell, hogy a siker nem a szakszervezeti vezetők elszántságától, hanem a munkavállalók - szakszervezetünkben megvalósuló - közös harcának lehet eredménye.

Ez a küzdelem bátor, tömeges részvételt követel meg, amit csak a magas szervezettségű szakszervezet képes megvalósítani.

Ezért is kell felvállalnunk azt, hogy **lebontjuk** a hatalom által épített **félelem falát**, mert közénk áll. Ennek egyik fontos eszköze a tudatos, gyors, és célirányos, hiteles kommunikáció.

4. számú dia kép

Tudjuk és a gyakorlatban is mindent megteszünk azért, hogy a munka világában létező, ma nagyon felaprózott **szakszervezeti szervezetek között** legyen együttműködés. De azt is megtapasztaltuk, hogy az igazi erőt, a tagságot közvetlenül szervező, őket ténylegesen képviselő **ágazati szakszervezet tud felmutatni.**

Tisztában kell lennünk azzal, hogy **a munkahely a mindent eldöntő helyszín.** Ezért számunkra parancs az **alulról építkezés, a munkahelyi közösségek szervezése, és a tagszervezés.** Ehhez kell megtalálnunk azokat az alapszervezeti vezetőket, akik helyben hitelesen és felkészülten tudják képviselni a munkahelyi kollektívák érdekeit.

A közszolgálatban a szakmai tagoltság ellenére nagyon erős az érzékenyesség. Az MKKSZ mindig is törekedett arra, hogy - a tényleges munkáltatói joggyakorlásnak megfelelően - a munkavállalók az **„egy munkáltató, egy szakszervezet”** erejét érvényesíthessék.

Az MKKSZ szervezeti keretei ehhez adottak. 10 nemzetgazdasági ágazatban vagyunk jelen, ezért szervezkedési területeink bővítése is megoldható.

A Kongresszus után első feladataink egyike megyei szervezeteink megerősítése. Meg kell őket erősíteni, mert ők jelentik a munkahelyi szervezetek támogatását, ők tudnak új munkahelyeket bekapcsolni az MKKSZ vérkeringésébe, ők biztosítják a napi kapcsolatokat, az alapszervezeteknek az OSZT-knek és a rétegszervezeteknek is, és nélkülözhetetlenek a tagszervezésben.

Országos Szakmai Tanácsaink képesek azokat a speciális szakmai érdekeket feltárni és képviselni, amelyek szakmai területükön jelentkeznek. Az OSZT-k munkáját is – az eredményességhez szükséges személyi feltételekkel együtt - meg kell újítani.

Ahhoz is szükség van - az OSZT-k érdekeltségi körébe tartozó - alapszervezetek tevékenységét támogató hatékonyan működő megyei szervezeteinkre.

Rétegszervezeteink kötőerőt jelentenek a generációk között, ezért is kell munkájukat segíteni, a feltételeket javítani.

Ígéretes kezdeményezés a fiatalok körében – a Környezetvédelmi OSZT támogatásával – elindított a „zöld projektünk” a Föld jövője érdekében. Ezt biztosan folytatjuk és kiterjesztjük.

Használjuk ki az eddigieknél jobban a sport közösségteremtő erejét.

Szép hagyományaink vannak, (Kincstár, Munkaügy, Környezetvédelem, Természetvédelmi OSZT-k területén) amelyekhez a COVID után ezeket fel fogjuk éleszteni.

5. számú dia kép

Program tervezetünkben kiemelt célként szerepel a helyzet alapos elemzése, a szükséges intézkedések meghozatala, beleértve az erőforrások biztosítását is. Ezt a munkát ma itt a Kongresszuson indítsuk el azzal, hogy közösen meghatározzuk konkrét céljainkat.

Az írásos előterjesztésben három fő területet jelöltünk meg, ahol – a közszolgálati érdekképviselet megújítása jegyében - kedvező változásokat akarunk.

Az első: a jogalkotás, amely mindennek a keretét biztosíthatja.

A második: az érdekegyeztetés, a szociális párbeszéd intézményrendszere, mert az adja a feltételeket a változások elindításához.

A harmadik: amely a tevékenységünknek a leglényegesebb célpontja a közszolgálati **bér-, kereset-, és foglalkoztatáspolitiká** lényeges **javítása**.

Én most 15 pontban foglaltam össze célkitűzéseinket, és akkor ezeket most vegyük sorra!

- 1.) **A jogalkotás területén az első számú tennivaló: új Munkatörvénykönyv megalkotása.** Olyan új munkatörvénykönyv kell, amely – nemcsak az elhíresült rabszolga szabályokat szünteti meg, hanem olyan kell, amely visszaállítja a munkáltatók és munkavállalók jogegyenlőségét, amely garantálja a kollektív érdekérvényesítést, és amely védi a munkavállalókat. Az elmúlt hónapok járványveszélye bebizonyította, ha szükséges, akkor a hagyományos foglalkoztatási formákat meg kell változtatni!

Ez nemcsak szabályozás kérdése, hanem egy új munkakultúra és egy új szemlélet az emberi munkavégzés fogalmáról. Mint hallottuk ma a kormány kész és képes büntetni azokat, akik úgymond „szakszervezetesdit akarnak játszani”, mert teljesen indokoltan, megvalósíthatóan például az otthoni munkavégzést, az ún. home-office-t szorgalmazzák.

- 2.) **Új sztrájk törvény kell!** Mi az MKKSZ a „saját bőrünkön” tapasztalhattuk, hogy a mai Magyarországon a **törvényes sztrájknak legfőbb akadálya a sztrájk törvény.** Olyan új törvény kell, amely garantálja azt, hogy a munkabeszüntetés nyomásgyakorlás annak érdekében, hogy a munkáltató köteles legyen tárgyalni, és a munkavállalói akarat kifejezése érdemi befolyást jelentsen a munkáltatói döntésre.
- 3.) **Új közszolgálati életpályatörvények kellenek!** Ma a szabályozási dzsungelben szinte megszámlálhatatlan, hogy hányféle törvény, és különböző jogszabály alapján intézendő a közszolgálati munkavállalók alkalmazása, foglalkoztatása, munkaértékelése, díjazása, stb.

Korábban sem volt egyszerű a közszolgálati bér-, jövedelem és foglalkoztatáspolitikai összehangolása. **Valljuk be egymás között, hogy a tényleges szolidaritás nagyon ritkán valósult meg,** mert az egyes közszolgálati területeken dolgozókat - a mindenkori kormányok – képesek szembeállítani egymással. (Ezért is utaltam az előbbieken arra, hogy a követeléseknek nem lehet a szakszervezet a címzettje.)

- 4.) **Új munkavédelmi szabályozások és intézkedések kellenek!** Szintén a járványhelyzet döbrentett rá mindenkit arra, hogy egészségügyileg is mennyire védtelenek és kiszolgáltatottak azok, akik az emberekért dolgoznak.

A közszolgálatban a munkáltatóknak (tehát a kormánynak) talán soha nem volt igazán a fontos a humán munkaerő mentális és fizikális védelme. Nem volt prioritás a munkaegészségügyi szabályok meghatározása, a munkavégző képesség megőrzése, a munkáltatói rekreáció és még sorolhatnám.

Tehát nekünk érdekvédőknek kell kezdeményezni olyan törvényi szabályokat, amely a munkáltatókat kötelezi az egészségvédelemre, a munkahelyi kockázatok megszüntetésére. **Mindezek új komplex munkaszervezést igényelnek.** Kezdve a feladatok reális számbavételétől, az ahhoz szükséges létszám meghatározásáig, a munkahelyek ergonómiai kialakításán keresztül, a korszerű digitális munkaeszközök biztosításáig.

Itt említem meg röviden, hogy a TÖOSZ-szal és a Szegedi Fontánus Alapítvánnyal közösen dolgozunk egy programon, amelynek tárgya a „Stressz mentes munkahelyek megteremtése az önkormányzatoknál”.

Emlékszünk rá, szeptember 11-én éppen a mi online OV ülésünkön volt ennek a programnak az indítása.

6. számú dia kép

A következő feladatnak az érdekegyeztetés megújítását jelöljük meg.

- 5.) Mi hirdettük meg, és következetesen tartjuk is magunkat ahhoz a célkitűzéshez, hogy **létre kell hozni az Országos Munkaügyi kerekasztalt.** Nem egyszerűen a korábban működő Országos Érdekegyeztető Tanácsot kell

feléleszteni, hanem olyan tárgyaló feleket kell asztalhoz ültetni, akiknek tényleges döntéshozatali hatalma van munkaügyekben.

A mi elképzeléseink szerint ennél a kerekasztalnál helyet kell adni a munkáltatókon és a munkavállalókon kívül a döntéshozatalt birtokló parlamenti pártoknak, a munkavilágában működő szakmai szervezeteknek, önkormányzati érdekszövetségeknek.

Azt is tudni kell, hogy megváltozott a munkáltatói szerepkör, és összetétel. Ma már törvény deklarálja, hogy a közszolgálatban első számú munkáltató maga a kormány, de jelentős súllyal ott vannak az egyházak, alapítványok, és magánvállalkozások is.

- 6.) Rövidesen de facto **tényként kell kezelnünk azt a helyzetet, hogy megszűnik**, vagy teljesen kiüresedik a **Közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény**, és további közszolgálati területek alkalmazottai kerülnek az általános Munkatörvénykönyv hatálya alá. (Ezért is igen erős az érdekeltségünk egy új Munkatörvénykönyv iránt.)

**Ez nem jelentheti a „világvégét”!
Van megoldás!**

Szakszervezet kell a munkahelyeken, amely elég erős, és képes arra, hogy a munkavállalók érdekének és akaratának érvényt szerezve, **kollektív szerződés harcol ki**.

És ha ez a munkahelyek sokaságánál megvalósul, akkor nem lehet olyan kormány, amely ellenállhatna az **ágazati kollektív szerződés megvalósulásának**.

Készüljünk erre, mert bármikor bekövetkezhet az az állapot, amikor a tiltakozás, az ellenállás már nem célszerű, hanem más megoldást kell alkalmaznunk.

- 7.) **Vissza kell állítani a munkahelyi érdekegyeztetés értelmét.** Ennek legfontosabb feltétele a helyi munkáltatói jogkör és hatáskörök és szabad források növelése. (Ezért fontos az, hogy új közszolgálati jogállási törvények legyenek.) Addig is azonban, amíg ezért harcolni kell, addig is kellene a jelenlegi jogszabályi keretek között például, a munkabiztonságról, a munkaszervezésről, a munkaidő alap meghatározásáról, és még sok mindenről helyben egyeztetni.

Ezért is fogjuk lebontani a **„félelem falát”**. Az tarthatatlan, hogy jogos érdeket azért nem lehet megjeleníteni, és egyeztetni, mert a **munkáltató megtorlással fenyegeti mindazt, aki ilyet mer tenni**.

- 8.) Az országos érdekegyeztetésbe, ami most nem más, mint egy **„látvány pékség”** be kell kapcsolnunk közvetlenül a „rögvalóságot” ismerő, és megjeleníteni képes munkahelyi szakszervezeti kollégáinkat.

Meg kell mondanom őszintén, hogy ennek ma legnagyobb ellenzői egyes országos konföderációk.

Biztos vagyok abban, hogy **a munkahelyek tényleges szereplőinek**, és érdekviszonyainak bekapcsolásával – megmozdítható az állóvíz, és a látványpékség helyett ismét - **visszaáll az országos érdekegyeztetés tétje és rangja.**

7. számú dia kép

Legfontosabb feladatnak - mert ebből élünk - a bér-, jövedelem-, és foglalkoztatáspolitikai radikális reformját jelöljük meg.

9.) Ennek kiemelkedő programja legyen az **Európai Minimálbér létrehozása, és magyarországi bevezetése.** Ennek az ügynek az MKKSZ élharcosa. Lobbiztunk ezért az Európai Uniónál, Európai Parlamenti képviselőknél, támogat ebben minket a CESI is.

Igen jó esélye van annak, hogy ez megvalósul és ez kedvező dominó effektust érzékeltet majd minden területen. Nem vagyunk telhetetlenek, de ez nem elég.

Az Európai Minimálbér mellett, Európai bérfelzárkóztatás kell Magyarországon. Sajnos meg kell állapítanunk, hogy a kormányzat „olcsó munkaerő” politikájának következtében **a magyar munkavállalói keresetek Unió szinten az utolsók között találhatók.**

Még rosszabb a helyzet a közszolgálatban. Csak egy közelmúltbeli példát idézzek számszerűen: *a Miniszterelnökség hivatalos előterjesztése azt tartalmazza, hogy a Kormányhivatalokban, járási hivatalokban a 2020. január 1-étől megvalósult – 30 %-ra ígért – de ténylegesen 18 %-on megvalósult illetményemelkedés hatására az átlag illetmény – a kormányzati „győzelmi jelentés” szerint: **381.994 Ft-ra emelkedett.***

Ennek tényleg örülni kellene? Európában átszámolva ez kb. 1.050 Euró. A szociáliságazatban az átlagkereset a 800 Euró-t sem éri el.

A magyar nemzetgazdasági átlagkereset (köz munkásokkal együtt) 413.400 Ft. (Ami kb. 1150 Euró.)

Miről beszélünk?

Csak halkan említem, meg, hogy a román közigazgatásban az átlagkereset 1523 Euró. A Szlovák, a Cseh, és a Lengyel átlagot meg sem említem.

Tehát ezért kell Európai bérfelzárkóztatás!

10.) Programunk 10. pontja szintén egy általános közszolgálati követelés, ami nem más, mint a **diplomás bérminimum bevezetése.**

Talán az előbbi számadatok is szemléletesen támasztják alá ennek szükségességét, és indokolja ezt az a tarthatatlan helyzet, amely azért áll elő, mert például a középfokú végzettségűeket megillető szakmunkás bérminimumot kapja az a kormányhivatali dolgozó, aki ma lép be, és az is, aki 20 éve ott dolgozik.

A diplomás bérminimumot mi a teljes közszolgálatban tartjuk bevezetendőnek, mert nemcsak a kormányhivatalban, hanem a szociális területen, levéltárban vagy éppen az önkormányzatban is hasonló feszültségek vannak.

- 11.) Legalább az inflációt garantáltan követő bérrendszereket kell működtetni. A mai bérrendszerek szinte minden jellemzőjüket tekintve különböznek egymástól. Egyvalami azonban közös bennük, ez pedig az, hogy egyik sem garantál semmilyen előmenetelt, sem a szakmai érdekek, sem a teljesítmény, sem a tapasztalat ma nem érték a közszolgáltatásban. Ezeknek a visszaállításáról sem mondunk le (erről beszéltem a 3. pontnál), de addig is, amíg ezt a nehezebb leckét megoldjuk, addig is el kell érniük legalább azt, hogy az éves inflációnak megfelelően minden dolgozó munkabére automatikusan emelkedjen. A nyugdíj helyzetről majd még külön beszélek, most csak megemlítem, hogy **az inflációt követő munkabér emelkedésnek mintája lehetne a mostani automatikus nyugdíjemelés.**
-

8. számú dia kép

- 12.) Az a célunk és az a fő követelés, hogy a munka értékét a munkáltató a munkabérben ismerje el. A munkabéren kívüli juttatásokat mi nem keresetpótló alamizsnának tekintjük, hanem költségtérítésnek. Az ún. **Cafetéria** alaprendeltetése az, hogy a munkavállalónak a munkavégzéssel kapcsolatosan felmerülő költségeit, (utazás, étkezés, ruházat, képzés, rekreáció) a munkáltató minden közszolgálati munkavállaló számára térítse meg.

Tehát egységes elven, és egységes mértékben legyen biztosítva minden közszolgálati munkavállaló számára a Cafetéria, a béren kívüli juttatás.

- 13.) **Programunk 13. pontja a 13. havi juttatás.** Erről mi soha nem mondtunk le, merthogy amikor ezt elvették, akkor azt ígérték, ha túléljük, a válságot visszkapjuk.

A válságot túléljük. Arra hivatkozva elvettek a közszolgáltatástól 1.300 milliárdot, közben a „gazdaság dübörgött”, de 13. havit még nem adták vissza.

Most ugyan ismét egy válság előtt vagyunk, de ez nem lehet arra ok, hogy ismét várjunk 10 évet.

Nagyon helyeselnék, hogy jövőre megindítsák a 13. havi nyugdíj visszaépítését. **Szolgáljon például ez a 13 havi fizetés visszaépítésére is.**

- 14.) Programunk vezérlő gondolata a **szolidaritás**. Ezt tartjuk érvényesnek a generációk közötti együttműködésre is. Ennek jegyében követeljük azt, hogy – az előbbieken példának említett – nyugdíjemelési számítási módszert változtassák meg.

Meg kell változtatni, mert nemcsak igazságtalan, és méltánytalan, hanem gazdaságilag, szociálisan ellene hat a nemzeti jövedelemtermelésnek.

Mert csökkenti a vásárlóerőt, csökkenti a fogyasztást.

A nyugdíj munkával és járulékfizetéssel megalapozott járandóság.

Tehát a nyugdíjemelésnek nemcsak az áremelkedés, hanem a béremelkedést is követni kell. Ez nem történt meg az elmúlt 10 évben, és ezért nem a nyugdíjasoknak, hanem az aktív munkavállalóknak kell harcolni!

Csak emlékeztetőül jegyzem meg, hogy az MKKSZ minden sztrájk követelésében szerepel ez az igény.

- 15.)** Végezetül, de nem utolsó sorban követeljük, hogy a közszolgálatban is megkülönböztetés nélkül dolgozhassanak azok a nyugdíjasok, akikre szükség van. Ez egyszerre lehet szakmai, közösségi, ellátási érdek, és persze – éppen az alacsony nyugdíjak miatt – egyéni érdek is.

Nincs semmiféle értelmes magyarázat arra, hogy „miniszterelnöki” engedély kelljen ahhoz, hogy a krónikus munkaerőhiánnyal küzdő szociális ágazatban nyugdíjast alkalmazzanak.

9. számú dia kép

Tisztelt Kongresszus!

Mi a Programszerkesztő Bizottság tagjai tisztában vagyunk azzal, hogy „minden program annyit ér, amennyit abból reálisan végre lehet hajtani. És azt is tudjuk, hogy egy program nem lehet a megvalósíthatatlan kívánságok gyűjteménye. Tisztában vagyunk azzal is, hogy felelőtlenül nem lehet várakozásokat kelteni, mert az a hitelességünket kezdi ki.

Azt is bátran vállaljuk, hogy aki a lehetetlent nem próbálta, az a lehetőséget sem ismeri.

Nem a lehetetlenre vállalkozunk!

Meggyőződéssel és felelősséggel állítjuk, hogy az a 15 pont, amelynek a megvitatását, megerősítését és - hangsúlyosan az azért folytatott közös munkát kérjük, - az igen is

- emberközpontú, érdekvédő és értékteremtő
- reális célkitűzés
- megvalósítható javaslat, amely egyaránt szolgálja az ország érdekeit, és jobbat teheti azok életfeltételeit, akik ezt már régen megszolgálták.

Kedves Küldött Társaim!

Programot alkotni egyszerre jelent nehézséget, és örömet is! Mi a Programszerkesztő Bizottságban mindkettőt átéltük. Arra kérem Küldött Társaimat, hogy az írásos program tervezetet és a most elhangzott szóbeli kiegészítést együtt értékeljék.

Biztos vagyok abban, hogy a közös gondolkodás és a közös akarat Majd segít átjutni a nehézségeken. Ha majd együtt érezzük a közös munka örömét és együtt leszünk részesei a közös sikernek, az majd meggyőzi a kételkedőket, a közömbösöket és elgondolkodtatja a potyautasokat. Ha így lesz, akkor biztos, hogy többen leszünk.

És, ha többen leszünk, akkor még erősebbek, sikeresek és hitelesek maradunk.

Köszönöm a figyelmet!